

University of Groningen

Het tot duim maken van de wijsvinger volgens Littler

Hage, Jacobus

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

1966

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Hage, J. (1966). *Het tot duim maken van de wijsvinger volgens Littler*. [, Rijksuniversiteit Groningen]. [S.n.].

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Stellingen

1. De adductie-, abductie-, rotatie- en oppositie-mogelijkheden van het eerste metacarpale verlenen aan de duim zijn wezenlijke motiliteit; de wezenlijke functie van de duim is hiervan afhankelijk, doch eveneens van zijn juiste lengte en van een intacte sensibiliteit aan zijn volaire vlakke.
2. In gevallen van aangeboren of verworven, *totaal* ontbreken van de eerste handstraal, dient men niet te volstaan met het reconstrueren van een ge-opponeerde, onbewegelijke stut, doch dient men te streven naar de reconstructie van een substituut-duim met de wezenlijke motiliteit van de normale duim.
3. Een willekeurige activiteit van een bepaalde spier in de hand is geen absolute indicatie voor de intacte toestand van de zenuw, die deze spier gewoonlijk innerveert. Teneinde tot een accurate diagnose te komen in die gevallen, waarin een afwijkende innervatie vermoed wordt, dienen zenuw-blocs op geschikte hoogten aangebracht te worden.
4. De buislap is noch van Gillies noch van Filatov – die hem beiden in de eerste wereldoorlog gebruikten –, doch werd reeds beschreven door Nicoladoni in 1897 en door Dieffenbach omstreeks 1830 gebruikt. Gillies heeft het gebruik van de buislap echter wel gepopulariseerd.
5. Open nasaliteit in de spraak van geopereerde palatoschizis-patienten is veelal het gevolg van een weliswaar normaal bewegend, doch (relatief of absoluut) te kort velum; in deze gevallen is de logische correctie een adequate en permanente verlengingsoperatie.
6. In gevallen van fibrosarcoom van de weke delen dienen zeer ruime en werkelijk radicale, chirurgische excisies verricht te worden, waarbij de operateur mutilaties niet mag schuwen. De destructieve chirurg dient te weten, dat de plastisch-reconstructieve chirurg in vele gevallen een bevredigend herstel kan bewerkstelligen. Vóór de patient behandeld wordt, dient hieromtrent overleg gepleegd te worden.

7. Bij gecompliceerde fracturen met verlies van bedekkende weke delen, dient zo spoedig mogelijk een gesteed transplantaat van huid en subcutis aangebracht te worden, teneinde de fractuurgenezing te bevorderen.
8. In de overgrote meerderheid van de gevallen van subarachnoidale bloeding wordt – mits men arteriografieën van de beide aa. carotides en de beide aa. vertebrales doet (z.g. four-vessel-angiography) – intracranieel een sacculair aneurysma of een arterioveneuze anomalie gevonden.
9. Voor een gezonde ontwikkeling van vele specialismen (en zeker van het specialisme plastische chirurgie) is een adequate, afgescheiden afdeling met eigen, specifiek getraind verplegend personeel noodzakelijk, waarin ook de klasse-patienten opgenomen dienen te worden. Dit komt uiteindelijk de patienten ten goede, hetgeen ook voor de ziekenhuis-autoriteiten de voornaamste norm moet zijn.
10. Verpleging in 2-beds kamers heeft voor alle betrokkenen grotere bezwaren dan verpleging 'op zaal' met 5 of meer anderen.
11. Ieder groot ziekenhuis met vele gedifferentieerde specialismen dient research-werk mogelijk te maken en te stimuleren.
12. De belangrijke uitbreiding van het ziekenhuispotentieel, gevegd door de snelle groei van de bevolking en de stijgende behoefte aan ziekenhuisdiensten, maakt het noodzakelijk, dat reeds nu de nodige prioriteiten gegeven worden aan de bouw van faciliteiten en aan de te treffen voorzieningen om de benodigde functionarissen – met name artsen en verplegenden – op te leiden.

Stellingen behorende bij J. Hage
Het tot duim maken van de wijsvinger volgens Littler
Groningen 1966